

Hayat ve Gençlik Hevesatı Cihetinden Gelen Tehlikelerden Nasıl Korunabiliriz?

Günümüz insanının en büyük dertlerinden biri: Hayatın içindeyiz ve çoklarımız itibâriyle gençliğin baskısı altında kalıyoruz. Hevesât, ulvî duygularımızı te'sir altına almış durumda. Ve bugün yüce hakikatları, Allah Rasulünün istediği keyfiyette temsil etme cidden zor görünüyor. Şu kadar var ki, böyle tehlikeli bir hatta kavga vermenin de kendine göre avantajları var. Evet mârûz kalınan zor şartlar nisbetinde bir de bu işin mükâfat yönü mevcuttur.

Hız. Hamza'yı şehîdlerin efendisi ve Allah'ın arslanı haline getiren verdiği kavganın zorluğu değil midir? "Düşman fazla ancak bizim de imânımız var" deyip can-siperâne ön saflara saldırış ve ölümü hiçe sayış. İşte bu O'nu ulvi makama ve şehîdlerin efendisi ufkuna ulaştıran mühim bir vesîleydi.

19

Sahâbî devrinde de, bugün bizi rahatsız eden günahlar, hem de bütünüyle bulunuyordu. Kadınlar, Kâbe'yi üryan olarak tavaf ediyor, fâiz, ihtikâr, rüşvet, içki ve kumar cemiyetin ruhunu kemiriyordu. Onlar bütün bu hayata sırt çevirerek İslâm'ı seçtiler. Fakat, onlar da beşer olmaları hasebiyle his ve heves taşıyorlardı.

Zaten buna rağmen nefsanî arzulardan vaz geçmeleri değil midir ki onları büyüklerden daha büyük kılıyordu... Böyle bir dönemde, bütün çirkinlikleri bir tarafa itip, apaydın ve tertemiz bir hayat seçmeleri, bütün tehlikelere rağmen, Efendimiz (sav) in arkasında yer almaları, onlara büyük faziletler kazandırdı ve kazandıkları bu faziletler sâyesinde haklı olarak gökteki yıldızlar gibi arkadan gelenlere ışık ve rehber oldular.

Çarşı, Pazar, sokak, içtimâî ve ticarî hayat, âile, fert, cemiyet ve bunları ayakta tutmayı vazife edinen mektep ve içtimâî hayatı meydana getiren bütün ünite ve kuruluşlar teker teker ele alınıp değerlendirilse ve haklarında bir hüküm verilmek istense denecek tek söz "Berbat" olacaktır. Nereye giderseniz gidiniz, üstünüze-başınıza günah adına birşeyler bulaşmasına mâni olamazsınız. Ruhunuz birkaç defa örselenmeden, kalbî hayatınız sarsılmadan, toplum hayatının bir tarafından diğer bir tarafına geçmeniz imkânsızdır. Bugün müslümanca yaşamak, alevden bir zemin üzerinde yürümek veya kandan irinden deryaları geçmek kadar zordur. İşte biz böyle bir felâket ve helâket asrının çocuklarıyız.

Mâhiyetimizde bulunan gizli hevesât, nefsanîlik ve cismânîlik akrep gibi kuyruğunu kaldırmış bizi sokmaya çalışıyor. Heveslerimiz ve şehavânî duygularımız içinde doğduğu, büyüdüğü vasat ve ortamdan sürekli besleniyor. güçleniyor. Böyle bir akrebin bizi sokup zehirlemesi her an muhtemeldir. Bunca zorlukların bize kazandıracağı avantajları düşünerek de tesellî oluyor. hatta bir cihette seviniyoruz. Çünkü bu zorluğu atlatabildiğimiz zaman, kazancımız da o oranda büyük olacaktır. Şayet sahâbî böyle zor şartları atlayarak yükseldiyse, günümüzün inanan insanları da aynı şekilde bir bahtiyarlığa ermeleri ilâhî Rahmetten beklediğimiz neticelerdendir. Günahlara girme şartlarının bu kadar kolaylaştığı bir devirde bilmeden işlediğimiz hatâ ve günahlarımız elbetteki vardır. Ancak bize düşen şey, Rahmet kapısından ve ilâhî dergâhın eşliğinden ayrılmama ve sebât etmedir.

Buraya kadar söylediklerimiz bir cihetten vâkıayı rapor ma'nâsını taşımaktadır. Şimdi de dikkat edilmesi gereken hususlar üzerinde bir nebze durmak istiyorum:

Birincisi: Böyle herşeyiyle kaypak ve zararlı bir zeminde çok dikkatli yürümek gerekir. Mayınlı bir tarlada veya amansız bir düşman beldesinde nasıl hareket edilmesi icab ediyorsa, günümüzün çarşı pazarında gezerken de aynı dikkat ve aynı teyakkuz elzemdir.

İkincisi: Dışarıya çıkmadan evvel his ve duygularımızı durultacak, berrak hale getirecek ve bizim his dünyamıza tesir edecek müessir çarelere baş vurulmalıdır. Bu birşeyler okuma, seyretme veya dinleme olabileceği gibi derin bir iç muhâsebesi yapmak da olabilir. Böyle bir metafizik gerilime geçmeden sokağa çıkılmamalıdır.

Üçüncüsü: Kat'iyen yalnız kalmamak. Bizim dikkatlerimizi murâkebe edecek ve nasihatıyla bizim ruh dünyamızı ayakta tutacak bir arkadaş edinerek ve mümkün mertebe dışarıya onunla beraber çıkmaya çalışılmalıdır.

Dördüncüsü: Giderken-gelirken ve gideceğimiz, kalacağımız yerlerde imkân ölçüsünde bizim hayatımızla, münâsebeti olan ve bizi îkâz edici havasını koruyucu bir melek gibi üzerimizden eksik etmeyen materyalleri de yanımızda götürmeye çalışmalıyız. Günahlara karşı birer sütte birer perde olacak bu materyaller bizim iç murâkebemize vesîle olacaktır ki, böyle bir iç murâkebe ile dolup taşan bir insanın günaha girmesi ender vakâlardandır.

Beşincisi: İşlenen bir günah ve hatâ neticesinde derhal nedâmet edip tevbe kapısına koşulmalıdır. Zira günahın en az kalabileceği; kalb, bir müminin kalbidir. Orada hatalar, gelip geçici ve güneşle aramıza perde olan bulutlar gibidir. Hemen geçip gitmelidir. Tevbede gecikme, rûhun o nisbette kararmasına sebep olur. Ve o esnâda, diğer günahlarla münâsebeti geçme yolları kolaylaşır. Onun için, buna meydan vermeden, hatâ ve günahın şekil, keyfiyet ve büyüklüğü ne olursa olsun, insan derhal kendine gelip, Rabb'in rahmetine dehâlet etmelidir.

Sahâbî, beyninden vurulmuş gibi Allah Rasûlünün huzuruna gelir ve "Ya Rasûlallah, ben mahvoldum" der. Gelirken gözümlü bir kadına ilişti veya bir kadına dokundum, diye de ilâve eder. Bu kırık gönül karşısında âdetâ arş ihtizaza gelir ve Cibrîl imdâda yetişerek şu âyeti getirir: "Gündüzün iki tarafında (sabah, öğle ve ikindi) gecenin de yakın saatlerinde (akşam ve yatsı) namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri (günahları) giderir. Bu öğüt almâk isteyenlere (güzel bir) hatırlatmadır " (Hûd, 114).

Hele, berzah âleminin nûru durumundaki teheccüde kalkmak, uykunun en tatlı olduğu o anda, Rabb'e münâcata koşmak, işlenen hatâ ve günahları en kısa zamanda temizleyici birer faktör olarak değerlendirilmelidir.

20

Gecenin yarısında havf ve recâ ile dopdolu bir gönlün O'na yalvarış ve yakarışları Cenâb-ı Hakk tarafından muhakkak hüsn-ü kabûl görecektir. Yeterki yapılan bu tazarrû ve niyazlar ihlâs ve samimiyet içinde yapılmış olsun. Herbiri bir dönemeç başı gibi duran namaz vakitlerinde O'na kulluk ve O'nun karşısında bel kırıp boyun bükme, iki vakit arasındaki hatâ ve sürçmelerimizi affettirirken, nâfile ve teheccüd gibi ibâdetlerle de O'nun rızasını kazanmaya gayret etmeliyiz.

Kaynak

(1) Asrin getirdigi teredütler 3